

ников; но въ посмъртнитѣ книжа на поетически настроения лѣкаръ-българинѣ се е очувала тази ода за прослава на единъ ромънски владѣтель, на когото сж били възлагани голѣми надежди за омиротворението и напредъка на страната. Пиитическото упражнение на Селимински има за предпоставка както революционното вълнение въ Европа презъ 1848 год., така и възстановяването на законенъ редъ въ Влашко, отъ който авторътъ ще е очаквалъ нѣкои добри сетнини и за сънародниците си. Вещъ въ високия гръцки стилъ и имайки предвидъ нѣкои произведения на новогръцкитѣ поети, Селимински дава въ своята възхвала изразъ на вѣрата си въ възкръснала Влахия. „Здравѣй, Влахио!“ е озаглавено краткото стихотворение, въ което авторътъ припомня преодолѣнитѣ вече кръвопролития въ страната, съ чуждо нашествие и разстройство на цѣлия животъ, за да пожелае: „Следвай Божия пѣтъ на истината, и никой другъ! Не се довѣрвай всѣкому, за да не паднешъ въ клопка; пази се отъ клеветитѣ и кознитѣ, които ти коватъ безброй нови прелѣстители въ свѣта, достойни за презрение . . . Ето младиятъ князь Барбу Щирбей, единъ отъ избраницитѣ ти, отъ добритѣ ти синове, иде да те възвеличи и да направи блестяща сѣдбата ти“.

Селимински има голѣмъ запасъ отъ възторгъ и добра литературна паметъ, за да може, ако не да създаде, то поне да напише една сносна гръцка ода. Втори пѣтъ, обаче, той не се решава, изглежда, да става поетъ, въпрѣки толкова благоприятни случаи за лирически импровизации на патриотически теми.

Година по-късно ние четемъ отъ него едно задушевно писмо (Браила, 1850) до съгражданинѣ му въ Сливенъ. Поводъ да се отнесе до тѣхъ е назначаването на Добри Чинтуловъ за учителъ въ родното му мѣсто. Завършилъ одеската духовна семинария, младиятъ поетъ, който е проявилъ вече таланта си съ нѣкои романтични и патриотични пѣсни, спира презъ лѣтото на 1850 г., на пѣтъ отъ Одеса за България, въ Браила при своитѣ съотечественици. И добре приетъ отъ тѣхъ, той скланя, по предложение на приятеля си Димитъръ Диамандиевъ, да стане учителъ не въ Свищовъ, гдето билъ много каненъ, а въ Сливенъ. Селимински намира за нужно да препорѣча сжщо младия български ученъ и литераторъ на